
6

Herdenking

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van Marijke Hulst-van Adrichem (inhoudelijk medewerker van de Dienst Griffie plenair/Bureau Wetgeving)**.

De voorzitter:

Ik verzoek de leden en de overige aanwezigen, ook op de publieke tribune, voor zover mogelijk te gaan staan.

Geachte leden, beste Ben, familie van Marijke, vrienden, bekenden, collega's, iedereen hier aanwezig.

Op dinsdag 5 maart bereikte ons het verdrietige bericht dat Marijke Hulst-van Adrichem was overleden. Marijke werkte bij de Kamer sinds 1980, eerst bij de registratieafdeling, daarna bij de commissiebureaus. Uiteindelijk kwam in 1992 haar lang gekoesterde wens uit: naar de Griffie. Al snel bleek dat het eigenlijk ook allang de wens van haar nieuwe collega's had moeten zijn. Beide kanten hebben van deze stap dus nooit een moment spijt gehad. Marijke groeide uit tot een collega met een grote deskundigheid en kennis, en een collega naar wie geluisterd werd. Kortom, een vrouw met grote kwaliteiten en een sieraad voor de ambtelijke organisatie van de Kamer.

Marijke werd eind september 2012 plotseling ernstig ziek. Met intensief mailverkeer maakte zij ons steeds deelgenoot van haar korte, intense strijd. Soms gloorde er hoop in die berichten, maar vaak brachten die slecht nieuws. Dat deed Marijke overigens in nauwelijks te bevatten positieve bewoordingen. Al die tijd maakte zij deel uit van onze gedachten en van ons werk. Steeds bleef zij belangstellend informeren naar het wel en wee binnen de Kamer. Uit de vele reacties op het overlijdensbericht van binnen en buiten de Kamer valt op te maken dat Marijke zeer gewaardeerd werd door iedereen die haar kende. De begrippen "deskundig", "met kennis van zaken", "doortastend en vasthoudend", maar ook "pittig van karakter" werden door vrijwel iedereen gebruikt. De kwalificatie "consistent" kan er daarom nog aan toe worden gevoegd.

Haar collega's zullen vaak terugdenken aan haar verhalen over vakanties met haar man Ben achterop de motor met als bestemming Spanje en Frankrijk. Niet om op het strand te liggen, maar om de kunstschaten van die landen te bewonderen. Marijke heeft aan de culturele ontwikkeling van haar collega's meer dan gemiddeld bijgedragen. Dat zij, zonder er ooit geweest te zijn, kunnen vertellen over het Alhambra, Córdoba, Granada en Gaudí hebben haar collega's ook aan Marijke te danken. Adviezen over de inrichting van de tuin moeten die collega's nu elders inwinnen. En Latijnse namen moeten weer gewoon in de bloemen- en plantenalmanakken worden opgezocht, namen die Marijke zonder haperen kon oplepelen. Achter haar huis in Berkel ligt het bewijs van deze hobby: een tuin waarnaar zelfs excursies werden georganiseerd.

Het behoeft geen betoog dat alle bewoners van de Kamer en velen uit de omgeving van de Kamer diep verslagen zijn door het heengaan van Marijke. Nooit zullen zij eraan wennen dat zij niet meer op haar vaste plaatsje zit met uitzicht op de Statenpassage en de Troelstraal. De Kamer verliest met Marijke een energieke, deskundige en vooral hartverwarmende collega die zeer vasthoudend kon zijn, maar alles altijd deed vanuit haar hart en vol overgave. Vanaf deze plaats wens ik haar man, fami-

lie, vrienden, bekenden en collega's sterkte met dit grote verlies.

Ik verzoek u allen enige momenten van stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

U bent nu in de gelegenheid de familie te condoleren in de ruimte voor het Ledenrestaurant.

De vergadering wordt van 13.36 uur tot 14.00 uur geschorst.